Thesis Title

Effects of Fertilizers and Harvesting Times on Sennoside A, Sennoside B and Total Sennosides Contents in Leaves, Flowers and Pods of <u>Cassia angustifolia</u> Vahl.

Author

Mrs. Waraporn Pannavalee

Master of Pharmacy

In Pharmacognosy

Examining Committee:

Assoc. Prof. Dr. Krisana Pootakham Chairman
Assist. Prof. Duangsamorn Limpiti Member
Assist. Prof. Dr. Pittaya Sruamsiri Member
Assoc. Prof. Sorasak Lhieochaiphant Member

ABSTRACT

Cassia angustifolia Vahl. is native to Somaliland, Arabia and northwestern India. India is the largest supplier to the world market. It has been used in medicine for more than 100 years because of the active constituents known as sennosides which have a laxative action. An investigation of this plant was undertaken in order to study the effect of fertilizers on plant growth and the production of the active constituents in various parts and to determine the optimal harvesting time for industrial production.

The method used in the determination of total sennosides content was modified from the official method described under the assay of "Senna Leaf" in British Pharmacopoeia 1980. For the assay of sennoside A and sennoside B, HPLC method had been developed because of its high accuracy and precision, and less time consuming.

The results indicated that cow manure and cow manure plus N-P-K (15-15-15) had no effect on plant growth and the production of active constituents in the plant. The optimal harvesting time was the flowering stage where the relatively high amount of sennosides was observed. The active constituents in leaves was maximum at the full vegetative stage, after that the amount would gradually decreased and transferred into the flowers and pods where they were accumulated. During the fruit setting stage, leaves contained the lowest active constituents. Flowers and pods contained more amount of sennoside A and sennoside B than those found in leaves.

Since only leaves and pods of C. angustifolia have been used as a laxative and the irritating effect of leaves have been reported. This effect may be caused by other glycosides which have more amount in leaves than those found in pods. In this experiment, it was found that flowers contained sennoside A, sennoside B and other glycosides in the similar ratio as in pods. So it would be possible to use flowers as medicine. Also an aqueous extract of flowers had a better colour and a better odour than that from leaves and pods. However, further investigation on other types of glycosides in flowers and clinical trial on side effect comparing to leaves and pods should be studied before the flowers are recommended for laxative.

Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของบุ๋ยและระยะ เวลาการ เก็บ เกี่ยวต่อปริมาณเซนาันไซด์ เอ, เซนาันไซด์ บี และ เซนาันไซด์ทั้งหมด ในใบ ดอก

และ ฝัก ของพืชมะขามแขก

ชื่อผู้เชียน

นางวราภรณ์ บัณณวลึ

เภสัชศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเภสัชเวท

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ :

รศ.ดร. กฤษณา ภูตะคาม ประธานกรรมการ

ผศ. ดวงสมร ลิมษิติ กรรมการ

ผศ.ดร. พิทยา สรามศิริ กรรมการ

รศ. สรศักดิ์ เหลี่ยวไชยพันธุ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

มะชามแชก เป็นพืชพื้น เมืองแถบโซมาลิแลนด์ อาร เบีย และ ตะวันตก เฉียง เหนือของ อิน เดีย โดยมีอิน เดีย เป็นแหล่งปลูกที่สำคัญสำหรับส่งขายในตลาด เลก มีการนำมะชามแขกมาใช้ ประโยชน์ทางการแพทย์นานกว่า 100 ปี เนื่องจากมีสารสำคัญคือ เซนโนโซด์ซึ่งมีฤทธิ์ เป็นยา ระบาย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของปุ๋ยที่มีต่อการ เจริญ เติบโต และการผลิต สารสำคัญในส่วนต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาถึงระยะ เวลาการ เก็บ เกี่ยวที่ เหมาะสมที่สุดของพืช เพื่อผลผลิตในทางอุตสาหกรรม

การตรวจหาปริมาณเชนานาชค์ทั้งหมด ใช้วิธีซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีวิเคราะห์ใบมะชาม แชกในเภสัชตำรับของประเทศอังกฤษ (B.P. 1980) ส่วนการวิเคราะห์เซนในไซค์ เอ และ เซนในไซค์ บี ใช้วิธีโครมาโตกราฟฟ์แบบสมรรถนะสูง เนื่องจากให้ผลการวิเคราะห์ที่ถูกต้อง แม่นยำ และใช้เวลาน้อยในการวิเคราะห์

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า บุ๋ยคอก และ บุ๋ยคอกรวมกับบุ๋ยในโตรเจน พอสพอรัส โบแตสเซี่ยม (สูตรบุ๋ย 15-15-15) ไม่มีผลต่อการเจริญเติบโต และการผลิตสารสำคัญของ มะชามแชก ส่วนระยะเวลาการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมคือ ระยะที่คอกเริ่มบาน ซึ่งพบว่ามีปริมาณ เซนโนไซค์มากกว่าระยะอื่น ๆ นอกจากนี้ยังพบว่า ปริมาณสารสำคัญในใบจะสูงสุดในช่วงที่พืช. กำลังจะมีดอก หลังจากนี้ บริมาณจะลดลงโดยปริมาณสารสำคัญในดอกและในฝักจะเพิ่มขึ้น พบว่าในระยะที่มีผัก ปริมาณสารสำคัญในใบจะต่ำที่สุด โดยในดอกและฝักจะมีปริมาณเซนโนไซค์ เอ และเซนโนไซค์ บี มากกว่าในใบ

การใช้มะชามแชกเป็นยาระบาย จะใช้ส่วนของใบ และ ผัก แต่เนื่องจากใบทำให้ เกิดการระคาย เคืองต่อกระ เพาะอาหารมากกว่าผัก ซึ่งอาจ เนื่องมาจากผลของกลัย เคาเชื่น ๆ ที่มีในใบมากกว่าในผัก และจากการทดลองครั้งนี้พบว่า ดอกมีปริมาณเซนในไซด์ เอ เซนใน ไซด์ บี และ กลัยโคไซด์อื่น ๆ ในสัดส่วนที่ใกล้ เคียงกับผัก ดังนั้น จึงคาดว่าน่าจะนำดอกมาใช้ เป็นยาได้ นอกจากนี้ สี และ กลิ่นของสารสกัดจากดอกจะดีกว่าสารสกัดจากใบ และ ผัก อย่างไรก็ดี ควรจะได้มีการศึกษาต่อไปถึงชนิดของกลัยโคไซด์อื่น ๆ ที่มีอยู่ในดอก รวมถึงการทดลองทางคลินิกเกี่ยวกับผลข้างเคียงของสารสกัดจากดอก เปรียบเทียบกับสารสกัดจากใบ และ ผัก ก่อนที่จะนำดอกไปใช้ เป็นยาระบาย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved